

9^e Zondag door het Jaar B

De sabbat is gemaakt om de mens maar niet de mens om de sabbat. De Mensenzoon is dus Heer ook van de sabbat. (Mc 2,27-28)

Van leven naar eucharistie

De betekenis van de zondag is heel wat gewijzigd. Voor velen is hij niet langer meer de gebruikelijke rustdag. Weer anderen werken maar vijf dagen meer en nemen een lang weekend. In ieder geval blijkt een regelmatige onderbreking van de arbeid meer dan ooit noodzakelijk te zijn. Want de mensen moeten zich kunnen losmaken uit de dwang en de slavernij die zwaar drukken op alle arbeiders. Maar wordt deze zo moeizaam verdiende vrije tijd op zijn beurt niet een bron van verveling en leegte, ja zelfs van nieuwe verslaving die wij onszelf aandoen of die een maatschappij, belust op profijt, ons oplegt? Het zouden eigenlijk blijde, gelukkige uren moeten zijn waarin wij onze herwonnen vrijheid kunnen gebruiken en uitleven!

Eerste lezing

Deuteronomium 5,12-15

Dit zegt de Heer: "Onderhoud de sabbat: die moet heilig voor u zijn zoals de Heer uw God u heeft geboden. Zes dagen kunt ge werken en al uw arbeid verrichten maar de zevende dag is een sabbat voor de Heer uw God. Dan moogt ge geen enkele arbeid verrichten, gijzelf niet, uw zoon niet, uw dochter niet, uw slaaf niet, uw slavin niet, uw rund niet, uw ezel niet, uw overige vee niet en ook niet de vreemdeling binnen uw poorten. Dan kunnen uw slaaf en uw slavin uitrusten evenals gijzelf. Bedenk dat gij slaaf zijt geweest in Egypte en dat de Heer uw God u met sterke hand en opgestoken arm uit dat land heeft geleid. Daarom heeft Hij u geboden de sabbat te onderhouden."

Tweede lezing

II Korintiërs 4,6-11

Broeders en zusters, dezelfde God die gezegd heeft: "Licht moet schijnen uit het duister" is als een licht in onze harten opgegaan, om de kennis te doen stralen van zijn heerlijkheid die ligt over het gelaat van Christus.

Maar wij dragen deze schat in aarden potten; duidelijk blijkt dat die overgrote kracht van God komt en niet van ons. Wij worden aan alle kanten bestookt maar raken toch niet klem; wij zien geen uitweg meer maar zijn nooit ten einde raad; wij worden opgejaagd maar niet in de steek gelaten; wij worden neergeveld maar gaan er niet aan dood. Altijd dragen wij het sterven van Jezus in ons lichaam mee, want ook het leven van Jezus moet in ons lichaam openbaar worden. Voortdurend wordt ons leven aan de dood uitgeleverd om Jezus' wil opdat ook het leven van Jezus zich zou openbaren in ons sterfelijk bestaan.

Evangelie

Marcus 2,23-28

Eens ging Jezus op sabbat door de korenvelden en zijn leerlingen begonnen onder het gaan aren te plukken. De Farizeeën zeiden tot Hem: "Waarom doen ze op sabbat iets wat niet geoorloofd is?" Hij gaf hun ten antwoord: "Hebt gij nooit gelezen wat David deed, toen hij gebrek had en hij en zij metgezellen honger kregen? Hoe hij onder de hogepriester Abjatar het huis van God binnenging en van de toonbroden at, die alleen de priesters mogen eten, en hoe hij er ook van gaf aan zijn metgezellen?" En Hij voegde er aan toe: "De sabbat is gemaakt om de mens maar niet de mens om de sabbat. De Mensenzoon is dus Heer ook van de sabbat."

Van eucharistie naar leven

De christen kan van iedere dag een feest maken. Want iedere dag moet hij God loven en danken. Heeft Christus hem immers niet vrijgekocht en bevrijd uit de slavernij van de zonde? Danken moeten de christenen om hun bevrijding van pasen, maar ook voor de volle vrijheid die de verrezen Christus hen in uitzicht stelt, en die Hij zelf reeds geniet bij God. Wat de Kerk eventueel ook zou beslissen omtrent de zondag, in dit jachtige leven zal de christen altijd verpozingen nodig hebben om in de Eucharistie zijn verlossing te vieren en hoopvol uit te zien naar het komende Rijk.

9^e Zondag door het Jaar B

De sabbat is gemaakt om de mens maar niet de mens om de sabbat. De Mensenzoon is dus Heer ook van de sabbat. (Mc 2,27-28)

Van leven naar eucharistie

De betekenis van de zondag is heel wat gewijzigd. Voor velen is hij niet langer meer de gebruikelijke rustdag. Weer anderen werken maar vijf dagen meer en nemen een lang weekend. In ieder geval blijkt een regelmatige onderbreking van de arbeid meer dan ooit noodzakelijk te zijn. Want de mensen moeten zich kunnen losmaken uit de dwang en de slavernij die zwaar drukken op alle arbeiders. Maar wordt deze zo moeizaam verdiende vrije tijd op zijn beurt niet een bron van verveling en leegte, ja zelfs van nieuwe verslaving die wij onszelf aandoen of die een maatschappij, belust op profijt, ons oplegt? Het zouden eigenlijk blije, gelukkige uren moeten zijn waarin wij onze herwonnen vrijheid kunnen gebruiken en uitleven!

Eerste lezing

Deuteronomium 5,12-15

Dit zegt de Heer: "Onderhoud de sabbat: die moet heilig voor u zijn zoals de Heer uw God u heeft geboden. Zes dagen kunt ge werken en al uw arbeid verrichten maar de zevende dag is een sabbat voor de Heer uw God. Dan moogt ge geen enkele arbeid verrichten, gijzelf niet, uw zoon niet, uw dochter niet, uw slaaf niet, uw slavin niet, uw rund niet, uw ezel niet, uw overige vee niet en ook niet de vreemdeling binnen uw poorten. Dan kunnen uw slaaf en uw slavin uitrusten evenals gijzelf. Bedenk dat gij slaaf zijt geweest in Egypte en dat de Heer uw God u met sterke hand en opgestoken arm uit dat land heeft geleid. Daarom heeft Hij u geboden de sabbat te onderhouden."

Tweede lezing

II Korintiërs 4,6-11

Broeders en zusters, dezelfde God die gezegd heeft: "Licht moet schijnen uit het duister" is als een licht in onze harten opgegaan, om de kennis te doen stralen van zijn heerlijkheid die ligt over het gelaat van Christus. Maar wij dragen deze schat in aarden potten; duidelijk blijkt dat die overgrote kracht

van God komt en niet van ons. Wij worden aan alle kanten bestookt maar raken toch niet klem; wij zien geen uitweg meer maar zijn nooit ten einde raad; wij worden opgejaagd maar niet in de steek gelaten; wij worden neergeveld maar gaan er niet aan dood. Altijd dragen wij het sterven van Jezus in ons lichaam mee, want ook het leven van Jezus moet in ons lichaam openbaar worden. Voortdurend wordt ons leven aan de dood uitgeleverd om Jezus' wil opdat ook het leven van Jezus zich zou openbaren in ons sterfelijk bestaan.

Evangelie

Marcus 2,23 – 3,6

Eens ging Jezus op sabbat door de korenvelden en zijn leerlingen begonnen onder het gaan aren te plukken. De Farizeeën zeiden tot Hem: "Waarom doen ze op sabbat iets wat niet geoorloofd is?" Hij gaf hun ten antwoord: "Hebt gij nooit gelezen wat David deed, toen hij gebrek had en hij en zij metgezellen honger kregen? Hoe hij onder de hogepriester Abjatar het huis van God binnenging en van de toonbroden at, die alleen de priesters mogen eten, en hoe hij er ook van gaf aan zijn metgezellen?" En Hij voegde er aan toe: "De sabbat is gemaakt om de mens maar niet de mens om de sabbat. De Mensenzoon is dus Heer ook van de sabbat." Op een andere keer ging Hij naar de synagoge waar een man aanwezig was met een verschrompelde hand. Zij hielden Hem in het oog of Hij hem op sabbat zou genezen, met de bedoeling Hem daarvan te beschuldigen. Hij zei nu tot de man met de verschrompelde hand: "Kom in het midden staan." Daarop stelde Hij hun de vraag: "Is het niet eerder geoorloofd op sabbat goed te doen dan kwaad, iemand te redden dan te doden?" Maar zij zwegen. Toen liet Hij toornig, maar tegelijkertijd bedroefd om de verstoktheid van hun hart zijn blik rondgaan en zei tot de man: "Steekt uw hand uit." Hij stak zijn hand uit en deze was weer gezond. De Farizeeën gingen naar buiten en aanstonds smeedden zij met de Herodianen plannen om Hem uit de weg te ruimen.

Van eucharistie naar leven

De christen kan van iedere dag een feest maken. Want iedere dag moet hij God loven en danken. Heeft Christus hem immers niet vrijgekocht en bevrijd uit de slavernij van de zonde? Danken moeten de christenen om hun bevrijding van pasen, maar ook voor de volle vrijheid die de verrezen Christus hen in uitzicht stelt, en die Hij zelf reeds geniet bij God. Wat de Kerk eventueel ook zou beslissen omtrent de zondag, in dit jachtige leven zal de christen altijd verpozingen nodig hebben om in de Eucharistie zijn verlossing te vieren en hoopvol uit te zien naar het komende Rijk.